

летаргия, като на спокойни дни, купени съ цѣна та на безчестие, като продължително измѣчване въ лошо сънувание. Единъ гласъ, почти единственъ, се разнесе миналий юний надъ морето и земята, като да ни прѣдупрѣди за онова, което ставаше. Нѣмаше недостаткъ въ слушатели, когато се каза историята за купното исклавание, извършено въ името на онова правителство, което по наша милость бѣ оставено да живѣе минали ти 20 години, и което ний, безъ да попитаме какъ и на какво е употрѣбило тия години, рѣшили сметая година да подържаме съ всичката си сила на своето име, вопрѣки расположението на Европа. Това не е всичко: оказало се е, че тия купни убийства са се прудружавали съ такива ужасни злодѣйства, прѣдъ които блѣднѣе само то убийство съ всички свой ужасъ и безчестие. И отдѣ са дошли тия извѣстия, тия удостоверения? Отъ нѣкой си безименъ, неотговоренъ кореспондентинъ. Трѣпнаха перовети и члѣнове ти на парламентътъ и съ осторожността та, свойствена на английскій расѣдкъ, почнаха да прѣдлагать на правителството то питаніе слѣдъ питаніе. Общото впечатление, отъ отговори ти на тия питання, състоеше въ това, че тия отговори съдържавать въ себе си — ако не буквално, то нравствено отричание на факти ти. Не зная какво е искало правителството то да достигне съ такива отговори, нъ зная какво е достигнало: възбуди се не чувство то на довѣрие, което прѣдполага случайна възможность на сгрѣшаваніе, — нъ чувство то на недовѣрие, което допушта случайна възможность да се каже истината. Таково бѣ нашето нравствено положение, и въ това врѣме, споредъ съшществующи ти у насъ неизбѣжни правила, ний не можахме да го измѣнимъ. Въ какво се заключаваше съштность та на тия отговори! Прѣдупрѣждаваха ни да не впадаме въ прѣувеличение; стараша се да услабѣтъ наши ти впечатления, като ни напомняха, че работата се касаеяла до племена диви, необразовани, у които идеята на нравствений кодексъ била съвсѣмъ друга, нежеле у насъ; отправяха се къмъ насъ съ цинически забѣлѣжки, как-